

Marjo Matikainen-Kallström
kansanedustaja

Brunilan raportti: vanhan kertausta?

■ Vanha hyväksi havaittu ja paljon käytetty tapa käsitellä vaikeaksi osoittautuvia asioita on perustaa työryhmä ja haudata asia sinne. Valmis raportti voidaan sitten hiljaa vaieta kuoliaksi. Toivottavasti tälle raportille ei näin käy.

Lupaavalta kuulosti pääministeri Vanhasen lausunto, jossa hän kertoi kiirehtineensä työryhmän loppuraportin julkaisua budjettiteknisistä syistä. Nyt työryhmän ajatuksia sovellettaisiin jo ensi vuoden budjettiin. Jos raportti antaa hallitukselle riittävästi selkänjojaa vaikeiden päätösten tekoon, niin työryhmän työ ei ole mennyt hukkaan.

Koska koko yhteiskunnan rakenteita koskevat muutokset ovat vaikeita, tarvitaan paljon ennakkoluulotonta ajattelua monella eri taholla niiden toteuttamiseksi.

Eduskunnan tulevaisuusvaliokunta on pohtinut samoja asioita kuin Brunilan työryhmä, ja pohtii jatkossakin. Suurin ongelma on, miten saadaan koko Suomi uudistumaan ja sopeutumaan muutokseen.

Kirstyvässä kansainvälisessä kilpailussa mukana pysymiseksi ja riittävän kasvun saavuttamiseksi julkisen vallan on selkeästi pyrittävä luomaan sellainen toimintaympäristö, joka kannustaa yrittämiseen, työn tekemiseen, investointeihin, osaamisen parantamiseen, tuotantotoiminnan tehostamiseen ja menestymiseen.

Brunilan työryhmä korostaa aivan oikein osaamisen merkitystä talouden kilpailukyvyllä. Osaaminen lähtee jo peruskoulusta, ja työryhmän esitykseen peruskoulun opetusvälineresurssien ja opettajien työolosuhteiden kehittämisestä voi lämpimästi yhtyä. Sama koskee työryhmän esityksiä yliopistojen sekä huippututkimus- ja kehitystyön tarvitsemista lisämäärärahoista. Samoista asioista keskustellaan myös eduskunnassa. Sen sijaan kouluverkon supistamishdotukset ovat raportin arveluttavinta antia.

Jos osaaminen nostetaan yhdeksi kilpailukyyn tärkeimmistä tukipilarista, on siitä myös maksettava. Muuten osaajat lähtevät samaan suuntaan kuin pääomavirratkin, Suomesta pois päin.

Kiina-ilmiöstä puhuttaessa on mielenkiintoista, että USA on investoinut Irlantiin kaksi kertaa enemmän kuin Kiinaan ja Tanskaan kolme kertaa enemmän kuin Intiaan. Kansalaiselle herää kysymys, miksi Suomi ei ole päässyt osalliseksi näistä rahavirroista? Eikö ole kansallisen talouspolitiikan asia huolehtia siitä, että pääoman virta on Suomeen päin eikä meiltä pois.

Globalisaatiotyöryhmää on moitittu liiallisesta työmarkkinapolitiikkaan puuttumisesta. Se on kuitenkin tärkeä osa kansallista talouspolitiikkaa – mutta vain osa.

Veronkevennysten kannustavat vaikutukset työllistämiseen ja työn vastaanottamiseen todetaan jälleen. Hieman pettynyt puolestaan voi olla työryhmän kantaan ensi vuoden alusta voimaan astuvaan yritysverouudistukseen. Koska verouudistukseen jääneet ongelmat kohdat ainakin jossain määrin tiedetään ja tunnetaan jo nyt, olisi työryhmältä odottanut selkeitä esityksiä jo tiedossa olevien ongelmien purkamiseksi. □